

Народна Сила

LA FORCE NATIONALE.

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И ЛИТЕРАТУРА.

Вѣстникъ „НАРОДНА СИЛА“
ИЗЛИЗА

Единъ пѣтъ въ седмицата.

Събота.

Цѣната му е:

ЗА	ГОДИНА	10	ЛЕВА
ЗА	1/2	"	5 "
ЗА	1/4	"	3 "

ЕДИНЪ БРОЙ 25 СТОТИНКИ.

Волята е сила

Безъ сила нѣма
свобода.

Безъ свобода нѣма
животъ.

Писма, ръкописи, статии и пари
се испращатъ до администрацията на
вѣстникътъ.

За обявления се плаща по 15 ст. на
рѣдъ за първо печатание, а за всѣко по-
вторяние по 10 ст.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 25 СТОТИНКИ.

Умоляваме нашитѣ абонати, до които сме испратили излѣзналитѣ до сега бройове, отъ В. „Народна Сила“, да предплатятъ стойността му, защото иначе ще спремъ по нататъшното му испращане на ония, които не исплатятъ абонамента си.

При това съобщаваме за знание, че всичко, което се отнася до вѣстникътъ ни, трѣбва да се испраща до Администрацията, а не до редакцията.

Плѣвенъ, 23 Февруарій 1890 год.

Въ всичкитѣ свободни държави, съ исключение на Монархическото русско правителство, съществуването на партиитѣ е толкова дозволено, щото тѣ могатъ да искаватъ свободно своето си убѣждение и да подкрѣпятъ съ всичкитѣ си сили принципа, съ когото тѣ излизатъ на чело, само въ този кръгъ, въ когото влизатъ всички благи урѣдби и интереси за напредването на държавата. Ако въ Европейскитѣ Господарства има партии, то тий никога не сж дохождали до такава крайностъ щото да намѣратъ за потребностъ, да повикватъ чужди сили и чуждо покровителство върху отечеството си. Това не само, че не бѣхъ го направили тѣ, но бихъ го считали за позоръ и срамъ да прибѣгватъ къмъ такива срѣдства. Позоръ и срамъ е за всички цивилизовани държави. Всѣко общество, ама отъ каквито членове и да би било то организирано, има право за съществуване, за политическо движение и за напредване, щомъ то съзнателно намира отъ това потребностъ. Таково общество не заслужа никакви опеки, никакви чужди ръки за покровителствование. Не заслужа, казваме, на това основание, че всички негови подбуждения, искания и работа произхождатъ отъ онези съзнателни способности, които сж родили свободата и цивилизацията на всички други цивилизовани народи. Ако таково общество или по ясно да кажемъ, такъвъ народъ, чувствува нѣкаква помощъ, било отъ

политически, икономически и интелектуаленъ недостатъкъ, то разумно ще бѣде само да му се помогне въ този случай. Помоща ще бѣде по длъжностъ, а не подъ разни спекулативни цѣли, — нѣщо което не е помощъ. Ако казваме помагание, то не трѣбва да разбираме ни покровителство, нито пѣкъ непоискана помощъ. Опази държава, която чувствува, че тя трѣбва да бѣде на рѣда съ другитѣ, тя отдавна е родила своитѣ управници и ръководители, слѣдователно, тя ще търси помощъ въ кръга на своитѣ сили, а не въ кръга на силитѣ на други, — нѣщо, което ще бѣде несвърременно за вѣка и не разумно за напредъща.

Не сж такива партиитѣ и въ България. Ако въ България има партии, то тѣхнитѣ начала не сж толкова отъ общественъ интересъ, отъ колкото Егоистически. И въ Егоистическия си начала, тѣ (нашитѣ партизани) до толкова сж заблудени, щото и борбата си не знаятъ къмъ какъвъ край ще ги изведе. Борятъ ся противъ днешното правителство, не за друго, а само да се махне Стамболовъ и да сѣдне Цанковъ, или да се махне Цанковъ и да сѣдне Каравеловъ или Радославовъ, И каква полза отъ всичко това на Българекитѣ граждани? Нищо. Какво сж помогнали Цанковъ, Каравеловъ и Радославовъ на България? Нищо. Повдигнаха ли Икономически и умственния напредъкъ на Българина? Не. Направихъ ли го, прѣвъ своитѣ Министерствования, нѣ добъръ? Не. Като бѣхъ толкова време Министри, помогнахъ ли му нѣщо? Не. Ами какво искатъ тѣзи испѣдени Министри отъ Българския гражданинъ? Да ги избератъ за Министри ли? Яма покъ казватъ Българитѣ. Е, тогава нека се попитае какво искатъ тѣзи Министри и тѣхнитѣ слугани партии? Народний напредъкъ ли искатъ или народа да управляватъ? Народа нѣма нужда отъ такива управници, защото си има много по-добри отъ тѣхъ, а, ако пѣкъ искатъ народний напредъкъ, нека станатъ учители на този народъ и да му покажатъ, че народното напредване не ся намира въ началото на тѣзи партия напр. у Цанковиститѣ, Каравелиститѣ или Радославиститѣ, но се намира въ Народното образование и развитие —

въ образованието и развитието на единичкитѣ сили, а не въ направлението отъ тѣзи сили глупави и безъ общественъ интересъ партизани, като Цанковисти, Каравелисти и прочие дяволи.

Не отказваме правото за съществуването на партиитѣ въ България, но не можемъ и да признаемъ тѣхното съществуване за полѣзно, когато началата имъ нѣматъ отечественъ интересъ и когато тѣ всичко вършатъ отъ чиста егоистическа смѣтка и чуждъ интересъ. Коя партия въ България зацѣпава чисто Българската независимостъ и Българския интересъ? А че коя ли? И Цанковиститѣ, и Каравелиститѣ, и Радославиститѣ (Сойкаджийтѣ) всички прибѣгватъ къмъ Севѣрната мрачностъ, всички сж готови да прѣдадѣтъ на тиранския Севѣръ и Отечество и интересъ само и само тѣзи партия да се качи на власть. Таково партизанство, което за да може да властвува, вика на помощъ, великия тиранинъ, продава му свободата и интереса на народа, хвърля цѣлъ народъ въ робство, за да може да господарува, таково партизанство, на чело съ такива водители, може ли да бѣде честно и износно дѣло за по съзнателний човѣкъ? Всички по интеллигентни хора ще се съгласятъ съ насъ да кажатъ „позорно дѣло“. Човѣкъ само като си помисли, че нашата опозиция е исключительно отъ хора испѣдени отъ служба и че най голѣма роль играятъ оставенитѣ безъ кокалъ Министри, че ся погнусява дору като слуша, че тези хора се борятъ за народа и за нѣкакъвъ си народенъ интересъ. Не читателю и съвѣмъ не. Народа знай само да дава. А кой може да заслужи на народа? Само този, който се погрижя за народний интересъ, за народното добро, който се погрижя да спази неговата свобода и независимостъ и който се яви достоенъ да поведе и защити отечественитѣ интереси; само той може да заслужи на народа; само на него може да се довѣрва народа и само при него благосъстоянието на народа ще бѣде добро.

Таково е днѣшното правителство.

При най голѣмитѣ гюрюлтий и псувания отъ неразумнитѣ опозиций, правителството си е карало едната: спазване независимоста и свободата

на Българина и интересът на България. Нека казва кой каквото иска, но ний нѣма да забравяме патриотизма, който се проявява така добръ въ правителството при защитата на политическото съществуване на България, като държава на рѣда съ другитѣ съврѣмнени и независими държавици. Колкото похвално, толкова и патриотично ще бѣде, ако управницѣтѣ на нашата страна, безъ да обръщатъ внимание на подлитѣ опозиционерски комплети и инсинуаций, биха управлявали спокойно отечественний корабъ, до излизанieto на спасителний брѣгъ. Нека вълнитѣ да бѣдатъ буйни; при безстрашливитѣ и способни корабо-управители, буйнитѣ вълни ще го улѣснятъ по скоро да излѣзе на брѣга, отъ колкото да му попрѣчатъ или да го съсипятъ.

Нашята опозиция, особено отъ партията на Цанковиститѣ, най много бой биетъ съ това, гдѣто не направи правителството ни глупостъ да отстъпи на исканията на руското правителство, т. е. да се прѣдаде България на нѣкой си Мингрели и пр.

Ако монархическото правителство паднеше въ Руссия, така сжщо, както падна не отдавна Монархията въ Бразилия, и се замѣстеше съ едно Республиканско правителство, то нашитѣ Руссофили, къмъ кого щѣхъ да се обръщатъ вече за помощъ? Биха ли си напустили домоветѣ и да отидатъ волентири за да се биятъ противъ новото Республиканско правителство за да докаратъ въ рѣда пакъ Гнилата Монархия?

Ако наистина нашитѣ Руссофили бихъ предприели такъвъ Донкихотизмъ, то ний пъкъ бихме обявили война на прогресса и цивилизацията за да се повърнемъ отъ XIX въ XIII вѣгъ.

Въ слѣдующий брой ще поговоримъ по подробно за добритѣ дѣла на настоящето правителство и повѣдението което държи и което слѣдва да поддържа.

Опозицията въ Плъвенъ.

Повѣдението, което държатъ нашитѣ опозиционери въ Плъвенъ, е толкова подло, колкото и безъ характерно. Като такива, на нашитѣ опозиционери нѣма да кажемъ нищо друго, освѣнъ да посвѣтваме читающата публика, да се пази отъ работитѣ на хора подли и безхарактерни, така както тя се пази отъ всичко, което се нарича опасностъ. Като виждатъ нашитѣ опозиционери, че отъ неразумнитѣ имъ постѣпки, работата имъ удря сѣ въ камъкъ, тѣ прибѣгватъ до разни, не простени отъ съвѣстѣта сръдства. Това е право на безхарактерността и подлостѣта. Преди нѣколко дена въ градътъ ни се разнасялъ за подписване единъ адресъ, съ когото Цанковитѣ послѣдователи и Бръшляновитѣ дилафи, искали да се покажатъ (кой знае до колко) на Г-на Президента Стамболова, че ще бѣдатъ вѣрни и щѣли (ужъ де) вече да поддържатъ патриотизма на настоящето правителство, колкото на дума толкова не и на дѣло. Думитѣ „щѣли да бѣдатъ вѣрни“, „щѣли да поддържатъ правителството“ сж, въ-

просъ, въпросъ колкото звученъ на думи, толкова и не вѣренъ на дѣло. Да бѣдатъ: Бръшляновъ, Табаковъ, Н. Вълчовъ, Т. Цвѣтковъ, Друмевъ, Върбеновъ, Бесарабица Докровъ, Кеоръ Савва, и пр. и пр. хора отъ мрака, вѣрни на Стамболова и поддържатели на правителството. Това не може да бѣде. Това е измама. Това се върши съ злонамерена цѣль. Нека продаватъ другиму тези краставици, а не предъ насъ. Цѣлий Плъвенски окръгъ е запознатъ съ дивотията на тѣзи хора. И дѣтцата се даже сѣщатъ какво искатъ да правятъ тѣ. Не единъ адресъ, нѣ хиляди адреси да подписватъ и да подаватъ, ний нѣма да повѣрваме, че тѣ ги подаватъ отъ убѣждение и чистосърдечие. Знаемъ ний, па нѣка знай и който трѣбва, гдѣ искатъ да удрятъ нашитѣ опозиционери Хубаво думатъ тѣ, нѣ не хубаво мислятъ и не искрено работятъ.

И адреси и манзари и всички непростителни сръдства, нашитѣ опозиционери могатъ и ся свободни да извършватъ, до колкото това ще имъ бѣде позволено; нѣ само едно нѣщо ги стѣснява, и отъ това се нѣкакъ позаплашватъ, че за извршенно безъ позволение злостното Русско правителство не би имъ рѣкло „бравата маладчина“. Мислятъ си стесняватъ ся отъ това а не си помислятъ, че тѣ живѣятъ въ България, че преди всичко тѣ сж Българи, Български подданици, иматъ Български интересъ и Плъвенски граждани. И може ли да бѣде такава глупава крайностъ да отхвърлятъ своя интересъ и преди него да предпочитатъ интереса на Руссия. Може ли да бѣде разумно да жъртвуватъ всичко Българско, за едно глупаво Русско влияние?! Да казватъ каквото щѣтъ, а ний казваме че на нашитѣ опозиционери сж имъ драги повечѣ казакитѣ, отъ колкото Българскитѣ полкове. Тѣ нищо българско не аресватъ, защото . . . защото Тѣ желаятъ не благоденствието на Българската държава, а напредванието на онези велики идеи, родени отъ онова Панславянско заблуждение, което правителственитѣ русски дилафи пропагандиратъ прѣдъ гаргитѣ и свракиитѣ, отъ колкото прѣдъ свѣстни и свободомислящи хора. Знаемъ ний цѣльта на панславизма, па знаемъ и неговитѣ вредителности за малкитѣ държавици, та за това по хубаво би било да се проповѣдва въ Китай. Да оставимъ Руссия и да ѝ се не бъркаме въ работитѣ, нѣ да дойдемъ до думата си за нашитѣ опозиционери.

Адреси подписвали, довѣрие щѣли да исказватъ въ сегашното правителство, вѣрни щѣли да бѣдатъ Господину Стамболову и намъ какво си. Нѣматъ срама. Да се върше всичко това отъ хора, които не познаваме, ще бѣде извинително, ако ни измаматъ; нѣ като виждаме съ очитѣ си, че това ся върши, отъ хора като Бръшляновъ, Табаковъ и др. — хора които не заслужватъ и името имъ да се помѣне, а камо ли да имъ повѣрваме, или да ги повѣрва едно правителство и едно общество. Неможе да имъ се повѣрва на тѣзи хора, защото това го не пра-

вятъ искрено, отъ колкото съ злоупотрѣбителна цѣль. А съ всичко това какво искатъ?

Нека ни бѣде позволено да кажемъ, че тѣ искатъ: да се назначи за инспекторъ на Плъвенски Учебенъ Окръгъ азиатчината Я. Бръшляновъ, да се назначи Д-ръ Друмевъ за градски Лѣкаръ, да се позволи на Силистренския бунтаджия, бившия подпоручикъ Иванъ Симеоновъ, шюрекъ на кеоръ Савата, да се върне въ България и да донесе отъ Тифлисъ пакъ нѣкой прѣдателски планъ, и най сѣтне да се даде възможностъ на избезумелитѣ нѣколко души Плъвенски Цанковисти, заедно съ цънцаритѣ — експлоататори да завзематъ прѣдстоящитѣ избори, при избиранieto народни прѣдставители, градски и Окръжкни съвѣтници и послѣ да викатъ пакъ, че Българското правителство било незаконно и че трѣбвало би да дойде нѣкой си Мингрели да ни управлява. Но нашитѣ цанковисти много се лъжатъ въ тоя случай. Тѣ трѣбва да съзнаватъ вече, че въ Плъвенъ нѣма заблудени мекерета, а има интеллигентни, които ще умѣе за напѣдѣ да пази гражданскитѣ си и отечественни права.

И така цѣльта на адреса, който прави нашята опозиция тукъ, е повечѣ измамливостъ а никакъ не да исказватъ довѣрие и преданностъ. Не е ли така Г-нъ Бръшляновъ? Ама нали се разбираме.

Който отъ близо не познава Бръшлянова, Докова, Цинцаритѣ и пр. и пр. той нищо не знае. Той невинно би повѣрвалъ въ тѣхнитѣ измами и дяволщини и неволно би се увлѣкалъ съ тѣхъ. Но веръ, нѣма колкалъ вече; Бръшляновъ, Друмевъ, безъ служби, бѣдѣщето на Нене Пенко, на Табакова и на онова глупаво животно отъ манюва махала, другаръ на Табаковъ, бѣдѣщето се застрашава, па и на цинцаритѣ не иде добръ, защото пустата му „Народна Сила“ се ще ги подрасни по хищническото лице. Скокчето вече узнаха, че иска да са подписва градски Кметъ: Скоковъ, и др. под.; то не адреси ще пращатъ, но и краката на Г-на Стамболова ще цалуватъ, само и само да ги избави отъ сухожебипския погребелъ. Но всичко каквото вършатъ нека имъ бѣде на добъръ пътъ и нека попъ Чавдаръ имъ чете спомагателни и сполучливи молитви; а ний ще обявимъ, че всичко, което нашитѣ опозиционери вършатъ устно и писмено, нѣма да го извършатъ дѣломъ. Не че Евангелието казва да се извърши и словомъ и дѣломъ и помишлениемъ, а попчето ще каже, че прѣдъ това правителство трѣбва да се върши всичко словомъ, защото като дойдатъ казакитѣ, то да имъ се докаже дѣломъ, че всичко, що е извршено словомъ и помишление предъ палочната команда; е било за очи, но вотъ сега предъ богопомазаний царя батуншка, ще докажатъ вѣрата си не само словомъ и помишлениемъ но и дѣломъ.

И така, ако нашитѣ опозиционери вършатъ работи, съ които искатъ да се покажатъ вѣрни и поддържатели, то ний ще имъ кажемъ, че тѣ лъжатъ и че тѣ искатъ да измамватъ. Питаме: съ какво ще ни докаже Бръшляновъ, Табаковъ, Цин-

царитѣ и другитѣ подирѣ тѣхъ, че тѣ уважаватъ Г-на Стамболова, и че ще бждатъ привърженици на правителството? Съ какви документи ще излѣзатъ да увѣрятъ народа, че тѣ ое отказватъ отъ партията си, (опозиция) и че ще бждатъ вѣрни на това правителство? Съ какво ще докажатъ de facto?

Хората не искатъ само съ писмо и голи обѣщания, защото сж ся вече напатили отъ измами и защото вече нѣма глупавъ свѣтъ; но искатъ нѣщо на дѣло, на дѣло. И майоръ Паница бѣше вѣренъ на правителството, по ето че слѣдъ нѣколко дена той ще бѣде исправенъ на скамейката прѣдъ военното сѣдилище. Така и нашата опозиция въ Плъвенъ во главѣ Бръшляновъ и С-не, ако тичатъ, ако се кланятъ ако се молятъ, то всичко е, да направятъ единъ шоролопъ прѣдъ бдителнитѣ очи на власта, само и само да би имъ се дало възможностъ пакъ да бичуватъ между насѣлението, да го лжжятъ срѣщу правителството и да турятъ едно цѣло Плъвенско окръжие на ржка, и да го въртятъ както имъ скимне. Не ще имъ омръзне, казваме имъ ний, защото се вече разбираме.

Едно нѣщо върху което трѣбва да се обръща строго общото внимание, е, да поглѣждаме странно на мислитѣ и дѣлата на нашитѣ опозиционери, така както се поглѣдна на дѣлото и замислитѣ на М. Паница.

Да казватъ каквото щѣтъ, но ний нѣма да се довъряваме никога на тукшнитѣ опозиционери, защото тѣхното лице е по отвратително и отъ сурата на горне Плъвенското хайдушко животно и отъ маньеритѣ на подлата Драгановска бѣбрица и отъ худорѣчието на славолубивий Панигирикъ.

Маринкичъ.

Отпразднуванетоъ рожденный день на Негово Царско Височество Фердинандъ I-ий, Българский Князь.

Както на всѣкъждѣ изъ Княжеството, така и тука, народното съчувствие не замълчя прѣдъ величието на тържеството, което се направи и което винаги ще ся прави по случай на знаменитата дата 14 Февруарий. Българската лѣтопись ще запише тѣзи дата, а Българский народъ ще има правото да я запамятава съ своето съзнателно тържествование и своята любовъ къмъ Господаря. Тържественна е, казваме датата 14 Февруарий и ще тържествуваме въ денятъ на тѣзи дата, защото въ тѣзи именно дата, нашия любимъ Князь, *Н. Ц. В. Фердинандъ I*, се е родилъ и съ своето рождение я е направилъ толкова велика колкото и тържественна. Като Господарь, на страната, народното съчувствие за благо и дългоденственото царуване на *Н. Ц. В. Фердинандъ I*, се проявява, съзнателно и се въодушевлява отъ праздненството на знаменитый день на Господаря си и не престава да дава значение, отъ всичкото си обичание и поддържане на Господаря, на такива дни, колкото значителни за Господаря, толкова и тържественни, за Народа. Всѣки Българинъ знае, че въ денятъ 14 Февруарий се е родилъ *Н. Ц. В. Ферд. I*, Князь на България, оня Герой, който се рѣши,

въ най критическитѣ за Българина врѣмена, да дойде въ България и да поведе народний корабль, къмъ спасителний брѣгъ, — къмъ щастливъ животъ.

Но не, българинатъ не ще престани да не помни знаменититѣ дати на своя Господарь, който е показалъ достоинството си за да го упсавлява и води къмъ спасение, миръ и доброденствие.

14 Февр. рожденный день на *Негово Ц. Вис. Ферд. I*, въ Плъвенъ се отпразднува най бляскаво. Слѣдъ Божественната Литургия, която се отслужи въ църквата „Св. Николай“, духовенството, всичкитѣ чиновници и многоброенъ народъ, въ присѣствието на Плъвенский гарнизонъ, отидохъ при памятника въ града, гдѣто, за дългоденствието и благо то господаруване въ България на *Негово Ц. Вис. Ферд. I*, Българский Князь, се отслужи молебень. Слѣдъ молебсна единъ нтъ Г-да учителитѣ въ града, каза една прочюственна рѣчь, съ която доказваше на присѣствующата публика значението за Българския народъ, Българската История, праздненството на 14 Февруарий.

Слѣдъ молебена, който се свърши въ 10 и 1/2 часъ, имá дефилация отъ мѣстния гарнизонъ на чело съ военната музика.

Отъ два часа, военната музика свирѣ на площада при памятника до вечерята.

На вечерята имаше всеобщо освѣтление и народно вѣселие. Прѣдъ памятника — народна музика и хвърляние на ракети.

На сжщата вечеръ прѣдъ дома на Окр. Управитель имаше акламация отъ страна на гражданитѣ, които поздравлявахъ представителя на властѣта въ Плъвенъ и викахъ: „Да живѣе *Негово Царско Височество Ферд. I*,“ „Да живѣй Българский Народъ на чело съ правителството си“. Отъ страната на Г-на Управительтъ се искаса благодарственно слово, което се свърши съ „Ура! Да живѣе *Негово Ц. Височество Фердинандъ I*, „Да живѣе *Неговата Августейша майка, която е родила звѣздата, която ще води България къмъ свѣтло бжджще и мирно развитие*.“

Така радостно и така тържественно Българский гражданинъ ще отпразднува всичкитѣ свой народни празници, които ще бждатъ Историческо доказателство за свободното му политическо съществуване и за чюството и любовта, които питае къмъ Господаря си, на Съединена България.

Въ отговоръ на поздравителнитѣ телеграмми, отправени до *Негово Ц. Височество*, отъ градътъ ни, е полученъ слѣдующий отговоръ: който Г-нъ Плъвенский Окръженъ Управитель е обявилъ на населението отъ Плъвенския Окръгъ съ слѣдующето обявление:

Плъвенско Окр. Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 662

гр. Плъвенъ 17 Февр. 1890 год.

По поводъ на поздравителната ми телеграмма до **Н. Ц. ВИСОЧЕСТВО** на 14 то-

го, вчера получихъ слѣдующата телеграмма отъ двореца:

„ Плъвенъ

Окръжному Управителю

НЕГОВО ЦАР. ВИСОЧЕСТВО трогнатъ отъ вѣрнопоподданическитѣ чувства на преданность, които населението отъ повѣренното Ви окръжие питае къмъ Короната, изразява чрѣзъ Васъ Своята Височайша благодарность. —

Началникъ Кабинета Д-ръ Станчовъ “

Изложено то обявлявамъ на населението въ вѣренното менѣ окръжие, за всеобщо знание. —

Плъв. Окр. Управитель **И. Симеоновъ.**

ДОПИСКИ

Господине Редакторе!

Деньтъ 14-й Февруарий, рожденный день на **НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО**, Любимия ни Князь, се отпразднува и тая година въ Луковитѣ извънредно блѣскаво. Още вечерята на 13-й срѣщу 14-й продължителното биение на църковната камбана извѣстяваше населението за величието на празника. Заранята на 14-й, слѣдъ отслужването на Божественната служба, събраното въ църквата множество, предшествувано отъ духовенството, излѣзе на площада предъ училищното здание, гдѣто се извърши молебствие за здравieto и дългоденствиетг на **НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО**, възлюбенный ни Господарь. Следъ свършването на молебена се държа кратка, но подобающа на тържеството рѣчь, послѣ което публиката се отгѣгли въ училището, гдѣто имаше нарочно приготвена отъ кметството закуска; тукъ се произнесоха тостове за Господаря, за Министра Президента — Господина Стамболова — за представителитѣ отъ III-то В. Н. Събрание, за Г-на Плъв. Окр. Управитель и пр.

Слѣдъ закуската и подаване поздравителнитѣ телеграмми отъ Общин. кметове, отъ частни лица, чиновническото тѣло и пр. се даде обѣдъ пакъ отъ страна на кметството въ хотела „Златна Панига“ тукъ при свирението съ мѣстни свирки, веселбата отъ минута на минута се повече оживляваше; тя взе още по тържественъ видъ, когато, слѣдъ обѣда, се подкачи и заигра народно хоро; слѣдъ изиграванието на 2—3 хора, постоянно растящата тържествующата группа, начело съ музиката се отправи по главната улица, зданията край която бѣха укичени съ народни флагове, и отиде въ домътъ на кмета, за да го поздравѣ съ празника.

Безъ да Ви описвамъ по натагъкъ тържеството, което се продължи непрекъснато до срѣдъ-нощъ, азъ съ удоволствие идж да констатирамъ, че, както на всѣкаде населението изъ Княжеството цѣни грамадното значение на такива дни, свързани съ най драги въспомина-

ния за него, така и тукашното население се вижда отъ участието, което взема въ отпразднуването имъ, да е дълбоко проникнато отъ съзнанието за великата имъ историческа важностъ.

1890 год. Февруарий 15-й день
Луковитъ.

М. Ц.

Моля почитаемата редакция на В. „Народна Сила“ да помѣсти въ единъ отъ бройоветъ си слѣдующата ми дописка:

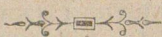
Г-не редакторе!

Денътъ 14-ий Февруарий населението на селото Староселци, Плъвенска Околия, съ най голѣма радостъ посрѣщна и отпразднува, защото знае, че звѣздата за Българския народъ — Негово Царско Височество Князь Фердинандъ I, въ този день се е родилъ. Сутрѣнната се отслужи въ църквата молебствие, за дългоденствието и щастливо царуване на Негово Ц. Височество, гдѣто се държа отъ учителтъ ни рѣчь, съ която се констатира, че любезниятъ ни Князь Фердинандъ I, е щастieto за България и Българския народъ, който (народътъ), винаги ще бѣде прѣданъ къмъ прѣстолътъ и короната на своя Господаръ. Слѣдъ това, множество народъ отъ селото ни почна да играе народно хоро, при свирението на народни свирки, гдѣто присѣтствуваше малко и голѣмо. Забѣлжително бѣше най много това, че цѣль денъ се чуваха изъ селото ни викове: „Да живѣй Негово Царско Височество Фердинандъ I, да живѣй неговата майка Нейно Царско Височество княгиня Климентина“.

с. Староселци

Съ почитание:

14 Февр. 1890 год. Стефанъ Герговъ

До почитаемата администрация на вѣстникъ „Народна Сила“

Въ г. Плъвенъ.

Въ брой 7-й отъ 10-й того, е поместѣно едно съобщение отъ Луковитъ въ което се казва, че сѣмъ распространявалъ вѣстникъ „Македония“ че сѣмъ абонирали лица и, че това распространение е станало отъ 1 1/2 месецъ отъ когато агентинтъ му е гостувалъ въ домътъ ми; понеже това съобщение е пустило съ цѣль само и само да ме компрометира предъ началството ми тъй като азъ нито вѣстникъ сѣмъ распространявалъ, нито пъкъ сѣмъ такъвъ за какъвто съобщителтъ иска да ме препорѣча, нито пакъ агентинтъ му повече отъ единъ пътъ като познатъ е гостувалъ въ домътъ ми, нѣщо, което не е престѣпление.

Абонатитъ въ Луковитъ и околията му до колкото се научавамъ не сѣ повече отъ 9-10 и то абонирани още при първото му появяване въ гр. Руссе, когато въпросний вѣстникъ ся занимаваше исклучително за подобрене положението на българитъ въ нещастната Македония.

Моля почитаемата администрация да благоволи и опровергае горното ми въ идущитъ брой. —

12 Февр. 1890 г. Съ почитание:

Луковитъ

Ж. Спросирановъ.

РАЗНИ.

Научаваме се, че слѣдъ уволнението на досегашниятъ инспекторъ Ячо Бръшляновъ, училищната инспекция въ Плъвенския Окръгъ е възложена на Г-на Плъвенский Окръженъ управителъ.

Прочее можемъ да вѣрваме, че училищата ще получатъ сега много по добро уреждане въ нашия окръгъ, отколкото при инспекторството на Бръшлянова.

Въ казанлъкъ сѣ почнали да се издаватъ два вѣстника съ названия „Розова долина“ и „Народна Защита“ На първия съдържанието не знаемъ, а на втория желаемъ добръ успѣхъ въ трудното предприятие.

Тъй също и въ гр. Пловдивъ е почналъ да се издава новъ хюмористически вѣстникъ съ название „Галасхмъ“.

Углавното дѣло по обвинението на досегашния Плъвенский училищенъ Инспекторъ Ячо Бръшляновъ и другаритъ му Кьоръ Саввата, Д-ръ Друмевъ и др., по обвинението имъ въ подстрѣкване тѣла за извършване безпорядъци въ г. Плъвенъ, при избиранието народни представители прѣзъ 1887 г. е назначено за разгледване отъ съдътъ на 8 идущий Мартъ.

Понеже това дѣло е твърдѣ интересно, особено за читателитъ ни отъ Плъвенский Окръгъ, затова ний ще съобщимъ подробно рѣшението на съдътъ по това дѣло, щомъ то стане.

Научаваме се, че управляющий дѣлата на училищната инспекция въ Плъвенското Окръжие, Г-нъ Плъвенский Окръженъ Управителъ е распорѣдилъ, да се състави комиссия отъ слѣдующитъ лица: Плъвенский Окръженъ Лѣкаръ, главний учителъ, Градский архитектъ и единъ отъ помощницитъ на кмета, която комиссия да обиколи и преглѣда добръ всичкитъ училищни здания въ г. Плъвенъ и слѣдъ това да донесе, кои училища отъ какви поправки се нуждаятъ.

Тъзи мѣрка ний съ радостъ посрѣщаме, защото, както и по прѣди казахме училищата до прѣди малко бѣха съвършено занемарени въ нашия Окръгъ.

Въ Берлинъ се уредила работническата конференция, която скоро щѣла да засѣдава. Австрия, Франция, Англия, Италия, Швейцария, Бѣлгия, Холандия и Скандинавия щѣли да участвуватъ.

Руссия и Съединенитъ щати нѣма да зематъ участие въ тѣзи конференции.

Въ Френската камара социалиста Бодинъ прѣдложилъ да се опредѣли разискванието върху амнистацията на Гревиститъ (работнически бунтъ). Той прѣдложилъ това, по причина на слухътъ, че Орлеанский дукъ щѣлъ да бѣде освободенъ.

Щомъ се освободи Орлеанский Дукъ, работницитъ депутати ще искатъ амнистия за гревиститъ. Мѣлвило се още, че рѣшението на съвѣта щѣло да се отлага, защото радикалитъ щѣли да искатъ да се освободятъ обвиненитъ гревисти.

Отъ два мѣсеци до сега, били испратени отъ Одесса за Севастополь 12,000 войници, за увеличение Кавказския гарнизонъ.

Двама чиновници отъ Русската амиротей арестовани въ Петербургъ, защото били прѣдали на Германия планътъ на укрѣпленията въ крайбръжието на Финляндия.

Австрийската Императорица сама положила вѣнецъ на Контъ Андраши, на когото погрѣбението станало твърдѣ тържественно. Много Австрийски депутатий Германския, Английския и Италианский посланници присѣтствували на погрѣбението. Императорътъ казалъ при погрѣбалната церемония, че той изгубилъ въ лицето на Контъ Андраши, най вѣрния си приятель.

Увѣряватъ, че платитъ на работницитъ въ Германия увѣличени съ 15 на стотѣхъ.

Француски банкиери подписали два милиарда и сто милиона Русски заемъ.

Извѣстятъ отъ Лондонъ, че Азиатската холера се распространявала въ Персия, и се намирала вече въ Паврисъ и Хамадонъ, близо нѣколко стотини версти до Русската граница. Россия взела профилактически мѣрки и запрѣтила на Мохамеданцитъ да отиватъ за Богомолие (Хаджилъкъ) въ Персия и Турция.

Въ Парижъ единъ съвѣтъ се занимавалъ съ дѣлото на Орлеанския Князь, нѣ рѣшението му за сега щѣло да остане тайна. Въ парламентарнитъ кръгове се вѣрвало, че ще го освободятъ.

Вѣстникътъ ни миналата Сѣбота не можя да излъзне по независянци отъ насъ причини. При това, съобщаваме на нашитъ абонати, че за въ бѣдѣще ще се избѣгватъ подобни закъснявания.